

I, 16.

I, 16.

74
R E C T O R
ACADEMIAE VITEBERGENSIS
G E O R G I V S
F R I D E R I C V S
K R A V S D

DIGESTI VETERIS PROFESSOR
PVBLCVS ORDINARIVS CVRIAE PROVIN-
CIALIS CONSISTORII ECCLESIASTICI
SCABINATVS AC FACVLTATIS IVRI-
DICAE ASSESSOR ITEMQVE ORDINIS
IVRIDICI H. T. DECANVS

INSTITVTVM

IOANNIS CHRISTIANI BORMANNI,

BELGORA MISNICI S. S. TH. CVLTORIS

ORATORIS PVBLICE

MAIORI IN AVDITORIO

A. D. VI. ID. OCTOBR. A. S. R. CIOIOCLXV.

PRODITVRI

LEGI LIBERALITATIS THIELEMANNIANAE

VT SATISFACIAT,

C I V I B V S

C O M M E N D A T.

---

*Praemititur Antiquitatum Germaniae Specimen XXI, Saxoni-
carum Originum XIII.*

Plurimum memoriae et gloriae rerum nostrarum refert, eius Theodorici, cui principis dignitatem et nobilitatem nuper vindicauimus, originem veram atque honores opesque idoneis ex momentis cognoscere, quia ab ipso quum descendere Conradum Magnum Misniae Marchionem satis constet, quo minus tamen altius repeterent huius stirpis incunabula diligentissimi historiae Saxonicae indagatores, variis commentis virorum quorundam, satis quidem eruditorum, sed nimis saepe audacium, sunt deterriti. Vbi restitui nostris in terris litterarum, et in his historiae etiam, studia coeperunt, magno consensu scriptorum stirps Wettinensium ad Videchindum, Saxonum Ducem, bello contra Carolum M. gesto clarum, relata est. Sed quum tunc pleraque verustiora monumenta in bibliothecarum codicibus priuis et scriptis, non typographiae ope vulgatis, seruarentur, qui iis vsi fuerant, raro ea sub certis nominibus laudabant, vnde etiam in varias suspiciones incidebant, quoties aliquid vulgo ignoti prodidissent. Accidit hoc certe illis, quando genere tam illustri ortos nostros Principes prodiderunt. Dubitandi enim plerisque eorum lectoribus causa inde data est, quod de rebus Videchindi post id tempus, quo in fidem Caroli venit, nulla amplius apud scriptores rerum Francicarum antiquiores mentio fit, nedum vt eius posteritas commemoretur. Sed, quum hi etiam in aliis, quae ad rerum externarum memoriam

riam attinebant, satis negligentem se gesserint, et Saxoniae, ut alienae prius ex ruditate et ignorantia, postmodum imperio ad Germanos translato, ex inuidia, an incuria, vix rationem habuerint, mirandum non est, quod rerum maximarum intra hanc conuersiones, constitutos principatus, sacerdotia, magistratus, conditasque ciuitates, et iura data, silentio praeterierint. Itaque, qui praeter hos paucos bonos auctores habuerant, e quibus res maiorum cognoscerent, de multis sine ratione dubitasse comperimus, ex quo non scriptores modo Saxonicos vetustissimos recuperauimus, in omnium usus publicatos; sed tanto quoque veterum documentorum adparatu instructi instaurare memoriam eorum, quae obliuio deleuerat, possumus. Naesti quidem illi, qui posteritatem habuisse Videchindum negauerant, auctorem suae opinionis erant THEODORICVM NIEMIYM, qui de priuil. et iur. imp. (ap. Schard. p. 256.) scripsit, Videchindum non habuisse nisi *unicum filium illegitimum, qui obuiis legibus Saxonum patri succedere non potuerit*; vnde Carolus etiam alienigenas rectores Saxoniae in plura dominia diuisae imposuerit. Sed Theodoricum hunc, scriptorem nouitium, quis non decipi animaduertat, qui quidem legerit tot vetustos testes de stirpe Videchindi, e qua orta erat Matthildis, Henrici Aucupis coniux? Reliqua etiam, quae hic narrat, falsissima esse deprehendimus. Videchindum enim, suscepta religione Christiana, ducis honorem, a Carolo victore abolitum, non recuperasse,

perasse, satis constat, quem a Ludouico demum Germanico recepisse Ludolphum e RHOSVITAE testimonio et DIPLOMATVM fide cognoscimus; sed patrimonium tamen ipsum conseruasse et ad posteros transmisisse, plurimis argumentis planissime confirmare possumus. Patrimonium autem vocare placet, dominia, quae vocabulo barbaro alodia dicuntur. Buddenfeldam certe in confiniis Hassiae Videchindum, et quidem cum potestate domini, retinuisse, testis est locuples ALTFRIDVS, (vit. Ludgeri l. III. §. 22. p. 97. 98.) vbi a Videchindo iam Christiano ibi quendam ob furtum caballorum supplicio fuisse adfectum narrat. Ita per se credibile est, eidem certe non iniquiores condiciones esse impositas, quam reliquis Saxonibus, foedere Salzensi, A. C. 1000. ob suscepta Christi sacra concessae fuerant, quum iure et honore Francis per omnia aequati sunt, quatenus in religione persisterent, vt auctores sunt EGINHARDVS, (vit. Car. M. p. 436. ed. Freh.) POETA SAXO, (h. an. p. 28. ed. Schilt.) VIDECHINDVS CORB., (l. l. Annal. p. 8. ed. Herwag.) et NORBERTVS, (vit. Bennon. c. XVI. ap. ECCARD. T. II. p. 2172.) quorum clara testimonia opponenda sunt ridiculis persuasionibus illorum, qui poenae loco seruitutem quandam apud victores subiisse Saxones et iure proprii magistratus, dominiique in fundis auitis priuatos fuisse, somniauerant. Longe alia certe Caroli instituta fuisse inde perspicimus, quod comites genere Saxones ipsis multos praefecit, et eorum ministerio in rebus
grauif-

grauissimis usus est, ut legimus in CHRON. MOISSAC.
(A. IOCCCLXXXII.) FRAGM. CHR. NIBEL. SVBI. (ap.
DU CHESNE T. II. p. 22.) IOA. DE ESSENDIA (Bibl.
Goett. T. I. p. 48.) REGINONIS Chron. (A. IOCCCIX.
X. - XI. - XIII. - XV.) Sed de possessionibus Videchindi
alia occasione et egimus, et agemus; nunc ad id redi-
mus, cur de origine Comitum Vettinensium a Vide-
chindo ante reperta plura monumenta antiquitatis
dubitatum fuerit, quam tamen intra breue tempus
ex idoneis documentis confirmabimus, ut alias cau-
sas, specie non carentes, ita locum praefertim DIT-
MARI (l. VI. p. 151. ed. Mader.) de Theodorico occa-
sionem dedisse. Mirantur enim, si Theodorici genus
ad Videchindum referendum sit, quid fuerit, quare
Ditmarus non eodem modo, quo de Matthilde Au-
gusta scripserit, exortum fuisse *ex Widikindi regis tri-
bu*, sed hic posuerit, originem duxisse *de tribu, quae
Buzici dicitur et de patre Theodorico*, Dedonem. De-
finent primum hoc mirari, si cogitauerint, dolore
commotum, ob infelicitatem Werinharii, sui patru-
elis, cuius causa fuerat maxima ex parte Dedo, Dit-
marum haec scripsisse, tantumque abfuisse, ut nobi-
litatem generis celebrandi occasionem captare vo-
luerit, ut potius ignominiosae recordationis causa
mentionem rebellionis eius interferuerit; ut Rigda-
go seruasse Marchioni, agnato, opprobrio det, quum
tamen beneficia, seu verbo barbaro feuda, comitem
a Marchione, cuius superior dignitas erat, accipere,
nulli inter maiores ignominiae esset, ut vel superiore
specim.

specim. XVIII. ostendimus; vt gemina cordis virtute
ipsum polluisse inuidiose, et pro praesulis stomacho,
ad *duplicem per mare Vlysses* Horatii et Catulli *du-*
plicem Anethuntiam, curas dare solitam, pro sui aevi
eruditione respiciens, praedicet; vt originem gene-
ris per contemptum obscurare se posse speret, si tri-
bum diceret, quae Buzici dicitur. Captationem oc-
casionis contumeliam faciendi facile quisque anim-
aduerterit. Leue est et indignum eruditione docto-
rum virorum, quod obiectatur, tribum Buzici respe-
ctum ad personam, non ad sedem cuiusdam familiae,
ex vsu istius aevi, quo nondum a laribus domesticis
illustriores domus cognominatae fuerint, habere.
Siquidem ex ipso DITMARO (l. II. p. 18. ed. Maderi)
refutari praeiudicata opinio potest, quoniam ibi Sig-
fridum Comitem Merseburgensem celebrat, cuius
tamen comitatum, detur venia verbo, quum hic
post Bionem ad Dedonem deuolutum designare vel-
let, aliis longe iudiciis vtendum putauit, sede fami-
liae alio translata. Nec grauius est, quod ECCAR-
DVS arripuit ex hac errandi prona occasione. Vult
Buzici duci a Burchardo quodam. Nos perlectis tot
millibus diplomatum, vt alia medijs aevi monumen-
ta studiose perlustrata taceamus, qualia publicata
sunt, nondum in hunc diem offendimus *υποκορισ-*
τιον a Burchardo sic formatum vel semel; quum Bur-
chardi Buffones vel Buccones, nisi vbi scribae aber-
rarunt, pro diuersa modulatione linguae, exaren-
tur, et Buzones certe omnia vetusta monumenta
igno-

Constant. in Carm. ad Dadonem (ap. CANISIUM
Antiq. Lect. T. I.) scripsit:

*Sed mage mira putes, quod non sunt funditus omnes
Et TRIBVS, et populi funesto Marte peremti etc.*

Principes partium Rudolphi, infelicissime qui imperium contra Henricum IV. adfectauerat, ad praefulem Romanum, quem tamen eruditissimum profecto non dubitauerant, scripserunt, apud ANNALISTAM SAXONEM, cuius auctoris utilitatem et fidem plerique parum aestimare norunt, (A. C. CIO LXXIX.): *quod omnibus temporibus, populis, TRIBVBVS, linguis fuit peruium.* Ostendant nobis, qui ad familiae tantum vnicam personam semper nomen tribus vsu aevi medii referri posse contendunt, in his etiam locis suae opinioni constare rationem; et manus profecto lubentes porrigemus.

Aliud autem nunc est vobis, CIVES, indicandum. IOANNES CHRISTIANVS BORMANNVS, SS. Theol. cultor ornatissimus, vt Thilemannianae liberalitatis, qua fruitur, instituto satisfaciat, a. d. VI. Id. Oct. in auditorio maiori orationem habebit, demonstraturus, doctores veteris ecclesiae non esse ambiguos testes Lutheranae de S. coena sententiae. Eum suae diligentiae fidem tam laudando conatu facturum, vt frequentes et beneuoli audire velitis, pro communium vos studiorum honore rogamus. P. P. Vitebergae a. d. VI. Id. Oct. A. R. S. CIO IO CCLXV.

VITEBERGAE;

LITERIS CAROLI CHRISTIANI DÜRRII.

T. 2972

ULB Halle
007 441 851

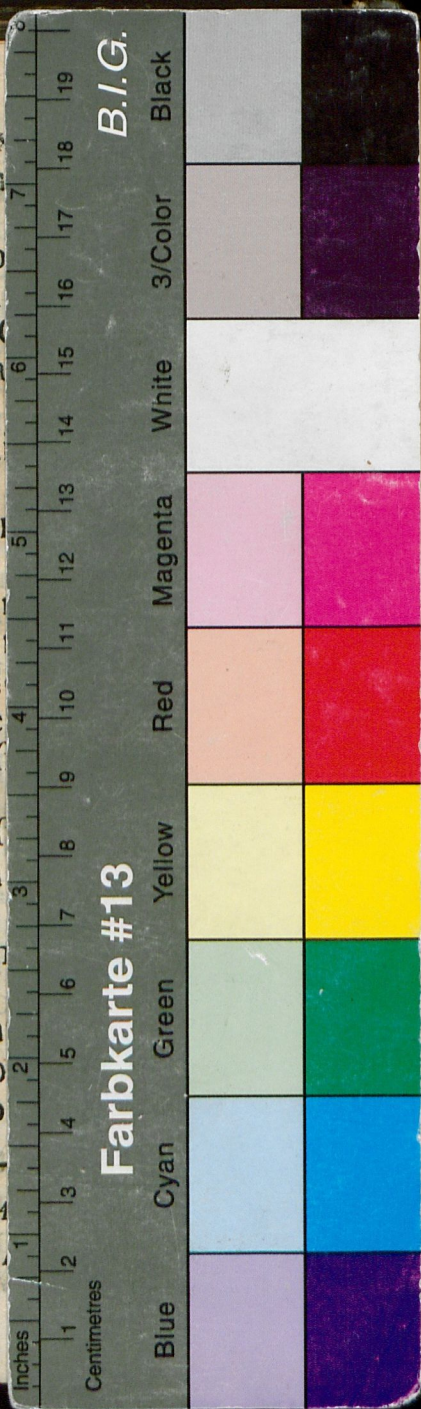
3

40

14

RECTOR
ACADEMIAE VITEBERGENSIS
GEORGIUS
FRIDERICVS
KRAVS D

DIGESTI VETERIS PROFESSOR
PVBLICVS ORDINARIVS CVRIAE PROVIN-
CIALIS CONSISTORII ECCLESIASTICI
SCABINATVS AC FACVLTATIS IVRI-
DICAЕ ASSESSOR ITEMQVE ORDINIS
IVRIDICI H. T. DECANVS

INSTITVTVM
IOANNIS CHRISTIANI BORMANNI,

BELGORA MISNICI S. S. TH. CVLTORIS

ORATORIS PVBLICE

MAIORI IN AVDITORIO

A. D. VI. ID. OCTOBR. A. S. R. CIOIOCCCLXV.

PRODITVRI

LEGI LIBERALITATIS THIELEMANNIANAE

VT SATISFACIAT,

C I V I B V S

C O M M E N D A T.

---

*Praemittitur Antiquitatum Germaniae Specimen XXI, Saxoni-
carum Originum XIII.*